అనుమాన పిశాచం

కె. సువర్ణముఖి

శోభనం గదిలో అడుగు పెట్టిన మధు దృష్టి గది నలుమూలలకి పోయింది. స్ప్రింగ్ కాట్. సోఫా సెట్, బీరువా, మూలల్లో పూలకూజాలూ, ఒక్ర పక్క డ్రెసింగ్ టేబుల్ వున్న ఆ గది, సంపన్నతను, ఆధునికతను వెల్లడిస్తోంది. స్ప్రింగ్ కాట్ మీద వున్న మెత్తటి పరుపుపై తెల్లగుప్పటి పెన మల్లె పూలు, టీపాయ్ మీద రకరకాల ఫలహారాలు, పండ్లు. ఫ్లాస్కు, ఒక జత కప్పు సాసర్లు, వెండి మరచెంబులో మంచినీళ్ళు ఉన్నాయి. మధు మెల్లిగా కిటికీ దగ్గరకు వెళ్ళాడు. బయటంతా పుచ్చపూవులా వెన్నెల. అక్కడ వుండే పూలచెట్లలో నుంచి వస్తున్న సువాసనను మోసుకువస్తున్న చల్లటిగాలి మధుకి హాయిగొల్పి మనసును ఎక్కడికో లాక్కుపోయింది

తమ ఊళ్ళో కాలేజి లేనందువల్ల మరొక ఊళ్ళో యింటరు, ఆనర్సు చదవాల్సి వచ్చింది. ఆనర్సు ప్యాసయి సంవత్సరం అయింది. ప్యాసవగానే లెక్చరర్ ఉద్యోగం దొరికింది. తన అదృష్టానికి తానే పొంగి పోయాడు మధు. ఎంతమంది ఉద్యోగాలు దొరక్క అవస్థపడుతున్నారో మధుకి తెలుసు కనుకనే తను అదృష్టవంతుడనని అనుకోవటంలో తప్పు లేదనుకున్నాడు. ఆనర్సు చదివేటప్పుడే పెళ్ళి సంబంధాలు వచ్చాయి. మధు రూపవంతుడు, గుణవంతుడు కనుక, ఎందరో ధనవంతులైన కన్యాదాతలు వరకట్న విశేషం వచ్చింది కాబట్టి ఫారిన్‌కి పంపించి పైచదువు కయ్యే ఖర్చు తాము పెట్టుకుంటామని ఆశ చూపించారు. దానితో సాధారణ కుటుంబీకుడు, రిటైర్డ్ తాసిల్దారయిన మధు తండ్రి బ్రహ్మయ్య, తల్లి వెంకాయమ్మ మెత్తబడి తమ ఏకైక పుత్రుడైన మధుతో పండుగకు యింటికి వచ్చినప్పుడు ఆ సంబంధాల విషయం చెప్పి ఏ అమ్మాయి నచ్చితే ఆ అమ్మాయిని చేసుకోమని అన్నారు. మధుకి పెండ్లి చేసుకున్నందువలన సుఖమేమిటో అర్థంకాలేదు. అదే వయసుగల తన స్నేహితులందరు పెళ్ళిళ్ళు చేసుకొని సంసారాలతో ఉన్నారు. కాని వాళ్ళందరు పొందుతున్న సుఖమేమిటి? ఇంట్లో ఎప్పుడూ జీతం చాలదనీ, పిల్లల్ని హాస్పిటల్‌కు తీసుకొని వెళ్ళమని ఇల్లాలు గోల పెడితే—అక్కడ ఆఫీసులో ఆఫీసరు ఆశీర్వాదాలతో ఎంతో బాధపడుతున్నారు చాలీచాలని జీతంతో! ఇంకా యిద్దరు స్నేహితులు చదువుతున్న ఫేషనబుల్ భార్యలు కావాలని పెళ్ళిళ్ళు చేసుకొని, సగం జీతం వాళ్ళ టాయ్‌లెట్ సామాన్లకి, సినిమాలకి అయితే మిగతా సగంలో హోటలు భోజనానికి సరిపెట్టుకొని చేతిలో కానీ లేక అప్పులపాలయి ఎందుకు చేసుకున్నామురా భగవంతుడా అని అఘోరించటం లేదూ? తను పెళ్ళి చేసుకొని చేతులారా కష్టాలు తెచ్చిపెట్టుకోకూడదని నిశ్చయించుకొని తల్లిదండ్రులతో తన అభిప్రాయాన్ని తెలియపరచి పండుగ వెళ్ళగానే ఊరికి వెళ్ళిపోయాడు. బ్రహ్మయ్య తన కొడుకు అభిప్రాయం తెలుసుకొనో లే తనకే ఆ సంబంధాలు ఇష్టంలేకనో వదులుకున్నాడు.

ఒకరోజున బ్రహ్మయ్య చిన్ననా స్నేహితుడు వకీలు చంద్రయ్య కనిపిం ఫలానా ఊళ్ళో కుటుంబరావుగారు అ రిటైర్డ్ జడ్జి పెద్దకూతురు లతను మధుకి చే కుంటే అన్నివిధాల బాగుంటుందని చె బ్రహ్మయ్యను కుటుంబరావుగారి ఊ

సరియైన సహవాసి

టాటావారి యు డి కొలోన్....స్త్రీ పురుషులు ఉభయులకూ పరిశుభ్ర పరచుటలో దివ్యమైనది .... దాని మనోల్లాసకరమైన చల్లదనము మిమ్ములను హాయిగానుంచును.

టాటావారి యు డి కొలోన్ సోప్ — దాని గుణమునకు తగిన పరిమళముగలది

దాని తాజాదనము చెడకుండా నిలవుండుటకై ప్రత్యేక బంగారు రేకు కాగితపు రేపర్‌లో ప్యాక్ చేయబడినది.

ఇవి టాటా ఉత్పత్తులు-కనుక ఇవి మంచివని మీకు తెలియును

అనుమాన పిశాచం

తీసుకొనివెళ్ళాడు. బ్రహ్మయ్య పిల్లను చూడగానే మధుకి తగినపిల్ల అనుకున్నాడు. మెట్రిక్యులేషన్ కాన్వెంటులో చదివి పాసయింది. పిల్లకూడా అందమయినదే. కుటుంబరావుగారు రిటైర్డ్ జడ్జి కాబట్టి కాస్త ఉన్నవాడు. తాంబూలాలు పుచ్చుకొని, ముహూర్తాలు పెట్టుకు చక్కా వచ్చాడు బ్రహ్మయ్య.

వెంకాయమ్మ బ్రహ్మయ్య చెప్పిందంతా విని, భర్త తొందరపాటుకు ఆశ్చర్యపోయి, 'మధు అసలు పెళ్ళే చేసుకోనని అంటున్నాడే ముహూర్తాలు కూడా పెట్టుకు వచ్చేశారు. కొడుకు ఒప్పుకుంటాడో ఒప్పుకోడో' అని భయపడింది. అంతమంచి సంబంధం తమ కెక్కడా దొరకదు. మూడొంతులు ఒప్పుకుంటాడు. ఒకవేళ ఒప్పుకోక పోయినట్లయితే ఒప్పించవచ్చని ధైర్యం చెప్పాడు బ్రహ్మయ్య భార్యకి.

ఇంటికి సున్నాలు వేయించటం ఇంటి ముందు పందిరి వేయించటం మొదలైన పెండ్లి పనులలో మునిగారు బ్రహ్మయ్య, వెంకాయమ్మాను. పెండ్లి ముహూర్తం దగ్గర పడుతోంది. పెండ్లి ఇల్లుండనగా కొడుక్కి తక్షణం బయలుదేరి రమ్మని కారణం ఏమీ తెలియపర్చకుండా టెలిగ్రామ్ యిచ్చారు. వెంకాయమ్మ కోడలు రాబోతోందని ఒకపక్క సంతోషపడుతున్నా, ఒకపక్క కొడుకు పెళ్ళికి ఒప్పుకోడేమోనన్న భయంతో గిజగిజ లాడిపోయింది.

కారణంలేని టెలిగ్రామ్ చూచుకొన్న మధుకి ఏమీ అర్థంకాలేదు. తల్లికి అప్పుడప్పుడు గుండెనొప్పి రావటం అలవాటు. అటువంటిదేమైనా జరిగిందేమోనని వెంటనే బయలుదేరి మర్నాటి ఉదయానికల్లా ఇంటి ముందు వాలాడు. గుమ్మం ముందు పందిరి చూచి కొంచం ఆశ్చర్యపోయి లోపలికివెళ్ళి తల్లితండ్రుల ముసి ముసి నవ్వులు చూచి మరీ ఆశ్చర్యపోయి ఎందుకు టెలిగ్రామ్ యిచ్చారన్నాడు. మెల్లిగా బ్రహ్మయ్య విషయం అంతా చెప్పేటప్పటికి మధు 'నేనసలు పెళ్ళే చేసుకోనని యిదివరకే చెప్పాను. అయినా నన్నడక్కుండా ఎందుకు ముహూర్తాలు పెట్టుకున్నారు? డబ్బుకాశపడి యింతపని చేశారన్నమాట. నేను పెళ్ళి చేసుకోను' అని ఖచ్చితంగా చెప్పేశాడు.

బ్రహ్మయ్య కోపంతో 'ఏమిటోయ్ చేసుకోవటం, అన్నివిధాలా బాగున్నదని కుదిరితే ఇదా నీవు మాట్లాడేది? ఏమైనా

సరే దీనికి ఒప్పుకోనితీరాల్సిందే తిరుగు లేదని గబగబా బయటికి వెళ్ళిపోయాడు. ఇద్దరి సంభాషణా విన్న వెంకాయమ్మ, కొడుకును ఒప్పించే ఉద్దేశ్యంతో 'నిన్నడక్కుండా ముహూర్తాలు పెట్టుకోవటం మాది తప్పే, అంత సాహసించటానికి కారణం సంబంధం అన్నివిధాలా మంచిది. ఆ అమ్మాయిని చూస్తే వద్దనవని మీ నాన్నగారు అన్నారు. నీవిట్లా అంటే ఎట్లా మధూ? మా అచ్చట్లు ముచ్చట్లు నీవల్లేతీరాలి' అని కంటనీరు పెట్టుకొనేసరికి మధు తట్టుకోలేకపోయాడు.

'సరే మీయిష్టప్రకారమే పెండ్లి జరుగనివ్వండి. మీ సంతోషానికి నేనెందుకు కష్టపడాలి" అన్న మధు మాటలకు వెంకాయమ్మ, అప్పుడే తిరిగి లోపలికి వస్తున్న బ్రహ్మయ్య ఒక్కసారిగా "నిజమేనా మధూ" అన్నారు.

'ముమ్మాటికీ నిజమే. ఇదిగో నేనిప్పుడే విషయం తెలియపరుస్తూ వారం రోజులు సెలవు కావాలని ప్రిన్సిపాల్ కి ఉత్తరం వ్రాసివస్తా'నంటూ బయటికి వెళ్ళాడు.

బ్రహ్మయ్య నాల్గురోజులు ముందుగానే శుభలేఖలు పంపటంవలన ఆ సాయంత్రానికే రావలసినవాళ్లందరూ వచ్చారు. మర్నాడుదయం పెండ్లికి వెళ్లారు. మర్నాడు తెల్లవారుఝామున పెండ్లి సలక్షణంగా జరిగిపోయింది. కుటుంబరావుగారు కొంత డబ్బు కలవారేకనుక పెండ్లి ఘనంగానే జరిపారు. పెళ్లికూతురు చదువుకున్నపిల్లయినా ఎంతో సిగ్గుతో తల ఎత్తలేదు.

రెండురోజుల క్రితంవరకు పెళ్ళి చేసుకోకూడదన్న పట్టుదల, తరువాత పెళ్ళికి ఒప్పుదల, చివరికి పెండ్లయిన కొద్దిగంటలలోనే కొత్తపరిస్థితులకుతలఒగ్గి దాంపత్యజీవితంలో వుండే మాధుర్యాన్ని చవిచూడాలన్న కోరిక కలగటం—ఈవిధంగా తన ఆశయాలు త్వరత్వరగా మారటం మధుని ఆశ్చర్యపరిచింది. గాజులచప్పుడు ఆలోచనలోనున్న మధుని మేల్కొలిపింది. ఎవరో పెద్దామె 'ఊఁ వెళ్ళవే' అనడం, లత కదలకపోతే లోపలికి నెట్టి తలుపు గొళ్లెం వేయటం నిముషంలో జరిగిపోయాయి.

అంతవరకు లత రాలేదని తపించిపోయిన మధుకి లత వచ్చినతరువాత ఏమని మాట్లాడించాలో అర్థంకాక తికమకపడుతూ అటూ యిటూ పచార్లుచేసి మెల్లిగా వెళ్ళి తలుపు గడియవేసి లతదగ్గరకు వచ్చి, గడ్డం పైకెత్తి చూచాడు. వంటినిండా నగలుపెట్టి మల్లెపూలతో జడకుట్టారు. లత భర్త తనవైపు తదేకధ్యానంతో చూస్తుంటే ఏదోమాదిరయి గడ్డంకింద చెయ్యి పక్కకినెట్టి సిగ్గుతో తల దించేసుకుంది. అక్కడ సోఫాలో కూర్చుందాం రమ్మని చెయ్యిపట్టుకుని తీసుకొనివచ్చి తను కూర్చుని ఆమెనుకూడ కూర్చోమని అన్నాడు. లతకూర్చోలేదు. ఇంతలో మధుకి మంచినీళ్ళు కావలసివుంటాన "కొంచెం మంచి నీళ్ళివ్వ"ని అడిగాడు. ముందు ఇది తినమని ఒకలడ్డు తీసియిచ్చింది. మధు సగం తీసుకొని మిగతా సగం లతకిచ్చి తినమన్నాడు. లతతను తినకుండా కొంచంసేపుండి మధు నోట్లో కుక్కేసరికి మధు ఉక్కిరిబిక్కిరై అతికష్టం మీద మింగి మంచినీళ్ళు కావాలని సైగ చేశాడు. మంచినీళ్లకోసం వెళ్లినలతఅక్కడే నిలబడి చేతిగాజులు, మెళ్ళో గొలుసులు ఒకటొకటి మధుమీదికి విసురుతోంటే ఆశ్చర్యపోయి చూస్తూ ఉండిపోయాడు. తరువాత జడమీదనున్న పూలన్నీ పీక్కొని విసిరేస్తూ, తలలో పెట్టుకున్న పెద్దమాలను లాగి కొంచం కొంచం రెండుచేతులకీ కట్టుకొని అంతవరకు కొరికి మిగతాది దండగా ముడివేసి మెళ్ళోవేసుకొని, దగ్గరలోనుండే ఫ్లవర్ వేస్ లోని కొన్నిపూలులాగి రెండుచెవుల్లో పెట్టుకొని, జుట్టు విరబోసుకొని అద్దంలో చూచుకుంటూ గంతటం మొదలుపెట్టింది. ఆమె ప్రవర్తన ఏమీ అర్థంకాక విస్తుపోయి చూస్తూ మంచినీళ్ల సంగతి పూరిగా మరచిపోయాడు మధు. లత గంతులేస్తూ మధు దగ్గరికివచ్చి నిల్చొని కళ్ళు పెద్దవిచేసి ఉరిమి చూస్తూంటే, ఆ చూపుతీవ్రతకు తాళలేక మధు ఆమెను మాటల్లోకి దింపుదామని 'నీకు హవాయ్ డాన్సు అంటే యిష్టంగా కనబడుతోందే' అన్నాడు.

దానికి సమాధానంగా 'హ్హా హీ హీ' అని వికృతంగా నవ్వింది లత. మధు వెన్నుముక కలుక్కుమంది ఆ నవ్వుకు. ఈకాలపు ఆడపిల్లలికి ఆరకంనవ్వు ఫేషనో లేక తనుమాట్లాడినదాంట్లో ఉచ్చారణ తప్పు పట్టిందనో (లత కాన్వెంటులో చదివిందికాబట్టి) మధు మళ్ళీ నోటివెంట ఇంగ్లీషుమాటరానీయలేదు. సోఫాలో తను ఓ పక్కగా ఒదిగికూర్చుని చోటు చూపిస్తూ 'రా. ఇలా కూర్చో' అన్నాడు బెదురుతూనే. అదీ అనడంతోనే ఒక్క ఎగురు ఎగిరి సోఫాచేతిమీద కూర్చుని కాళ్ళతో సీటుని తన్నడం మొదలుపెట్టింది.

అట్లా తన్నుతూ తన్ని ఎక్కడ పట్టికొట్టిస్తుందోనని భయమేసి, ధోరణి మార్పించుదామని ఉపాయంఆలోచిస్తూండగా మంచినీళ్ల సంగతి జ్ఞాపకంవచ్చి 'లతా కొంచం మంచి నీళ్ళు తెచ్చిపెడతావా గొంతు కారిపోతూంది. నీకెంతైనా పుణ్యముంటుంద' న్నాడు.

మళ్ళీగట్టిగా నవ్వుతూ వెంట్రుకలు మొహంమీదకి పీక్కొటం మొదలుపెట్టింది.

'అదేమిటి అలా పీక్కుంటావ్ నాతో దోబూచులాడుతున్నావా? నేనేం బుల్లి అబ్బాయిని కాదుసుమీ' అన్నాడు ఉండబట్టలేక.

'హ్హా హీ హీ! 'హ్హా హీ హీ, 'హ్హా హిహా' అని యింకా కొంచం గట్టిగ నవ్వుతూ మధు పొట్టమీద వేలుతో గుచ్చింది. అగ్నికాడతో పొడిచినట్లయింది పాపం మధుకి. ఆడవాళ్ల చేతులు మృదువుగాఉంటాయని ఎన్నోకథల్లో చదివాడు. కాని ఇదేం మృదువుగా లేదు సరిగదా సూదంతో గుచ్చినట్లయిందని అనుకుంటూఉంటే జెట్ ప్లేన్ మోస్తరు ఒక ఆలోచన దూసుకుపోగా పులి గోళ్లలే గోళ్ళు పెంచుకోటం ఈ కాలపు ఆడపిల్లల ఫేషనని గ్రహించినవాడై తన మతిమరుపును నిందించుకొని జరిగినది ఖాతరు చేయక తనూ నవ్వటం మొదలుపెట్టాడు.

ఇక నేం శ్రుతిమించి రాగానపడింది. మధు నవ్వినకొద్దీ తనూ నవ్వుతూ పొట్టమీద గుచ్చటమే కాకుండా మొహంమీద చేతుల మీదకూడ రక్కటం మొదలుపెట్టింది.

'ఏయ్, ఇదిగో నీవు మనిషివా దెయ్యానివా' అన్నాడు కోపంగా, దెయ్యాలంటే గట్టినమ్మకం లేకపోయినా భయమున్న మధు 'హ్హుం! ఏమన్నావ్' అన్నట్లుగా సోఫాచేతిమీద కూర్చున్నదల్లా దభీమని దూకి మధుజుట్టు లాగటం మొదలుపెట్టింది. మధు గజగజవణికిపోతూనే ఆమె చేతుల్లోంచి తప్పించుకోటానికి పెనుగులాడటం మొదలుపెట్టాడు. అంతతేలిగ్గా పట్టు వదిలించుకోలేకపోయాడు. ఎట్లాగో బలవంతాన్ని అవతలికితోసి తలుపు దగ్గరికి పరుగెత్తాడు. లత షర్టును పట్టుకు లాగటంతో షర్టు చిరిగింది. ప్రాణాలతో బయటపడితే చాలనుకొని మధు తలుపు దగ్గిరికి వెళ్లి గడియతీసి తలుపు లాగపోతే అవతల గొళ్ళెం వేసి ఉండటం వలన రాలేదు. పాత అలవాట్లకి ఎంతైనా తిట్టుకొని కసితీరా గట్టిగ గుంజుతోంటే ఫలహారాలు, వాటిపళ్లాలు, ఫ్లాస్కు, వెండి మరచెంబుతో సహా మధుమీదికి అస్త్రాలుగా దూకాయి. ఎట్లాగైతేం, కొంచెంసేపటికి బయటవేసిన గొళ్ళెం వూడి తలుపు తెరచుకొంది.

(61-వ పేజీ చూడండి)

తైలము

అంగరనములు బలహీనత చెంది, చిన్నదైనచో తిరిగి యధాప్రకారం అయి పూర్తి సౌఖ్య మనుభవించుటకు 50 సం॥ ప్రఖ్యాతి గలది. 1 సీసా రూ. 10 లు వి. పి. 1-4-0 కావలసినవారు ముందుగా 1-4-0 పంపేది. ఇందులో స్పెషల్ రకం అర్జంటుగుణమునకు రూ. 25-0-0 లు.

డాక్టర్ రత్నంసన్స్, (Estd 1904) మలకపేటబిల్డింగ్స్, ఆజంపూరామార్కెట్ వద్ద, హైద్రాబాద్ (దక్కన్) 2 A.P.

★ అనుమాన పిశాచం ★

(13-వ పేజీ తరువాయి)

తలుపు తెరుచుకోగానే మధు రెండు అంగల్లో హాల్లోకివచ్చి వరండాలోకి రాబోయి అప్పుడే కడుపునిండా భోంచేసి భుక్తాయాసంతో సతమతపడుతూ పడుకోటానికి చోటు చూచుకుంటూ వస్తున్న ఓ లావుపాటిబామ్మగార్ని ఢఢీమనిఢీకొన్నాడు. ఇద్దరూ కట్టకట్టుకొని, రాత్రంతా నిద్రలేక గుర్రుపెట్టి నిద్రపోతున్న వాళ్ళమీద పడటంతో వాళ్ళు మేల్కొని, చెరిగిన క్రాపు, మొహంనిండా రక్తపుచారలతోను, చిరిగిన వస్త్రాలతోను హడావిడిగా పరుగెత్తుకొచ్చిన శోభనపు పెండ్లికొడుకును చూచి ఆశ్చర్యపోతూ చూస్తూంటే, 'మా అమ్మేదండీ' అన్నాడు కంగారుగా లేస్తూ. దాంతో వాళ్ళు కొంచెం తెప్పరిల్లుకొని, 'దొడ్లో ఉన్నట్టున్నారు పోయి చూడు నాయనా' అని, మధు అటువైపు పరుగెత్తగానే, ఏం జరిగిందో చూద్దామని శోభనపు గదివైపుకు పరుగెత్తారు.

పెరట్లో కూర్చుని కబుర్లుచెప్పుకుంటున్న వియ్యపురాళ్ళిద్దరూ "అమ్మ పెళ్ళికూతురు పిచ్చిమనిషే! మనం మోసపోయాం" అంటూ వచ్చిన మధు వేషంచూచి నిశ్చేష్టులయి ఒక నిముషం తరువాత గదిలో పెళ్ళికూతురు దగ్గరికి పరుగెత్తారు. మధు వాళ్ళతో వెళ్ళాడు.

పగిలిన గాజుముక్కలు, విసిరేసినపూవులు మీద పోసుకుంటోందా పెళ్ళికూతురు. అందర్నీ చూడగానే వాళ్ళమీద విసరటం మొదలుపెట్టింది వెకిలినవ్వు నవ్వుతూ. అందరూ దూరంగాపోయి నిల్చొని విస్తుపోయి చూస్తూ తలోకమాట అన్నారు.

విషయం విన్న బ్రహ్మయ్య, కుటుంబరావుగారు అక్కడికి పరుగెత్తుకొచ్చారు. పెళ్ళికూతుర్ని చూచి బ్రహ్మయ్య కోపంతో రుద్రుడయ్యాడు. ఒక నిముషం స్తబ్ధులై నిల్చొన్న కుటుంబరావుగారు, భార్య సీతమ్మ కూతురిదగ్గిరికెళ్ళి చేతులు పట్టుకొని 'ఏమిటమ్మా ఇదంతా, ఏం జరిగింద'ని అడిగితే గట్టిగా వెకిలినవ్వు నవ్వటంతప్ప వాళ్ళకేమీ సమాధానంకొరకలేదు. బ్రహ్మయ్య, వెంకాయమ్మ 'మేము డబ్బులేనివాళ్ళమని మోసపుచ్చి పిచ్చిదాన్ని అంటగట్టారని' వియ్యంకుడ్ని, వియ్యపురాల్ని అనరాని మాటలు అన్నారు. కుటుంబరావుగారు, సీతమ్మ 'మాకేమీ తెలియదు. రోజూ బాగానే ఉంటోంది. ఎందుకు ఈమాదిరి అయిందో మాకు తెలియదు. తొందరపడవద్ద'ని బ్రహ్మయ్యని కాళ్ళావేళ్ళాపడి బ్రతిమాలుకున్నారు.

నిమితంగా ఉండాల్సిన పెండ్లింట్లో అర్ధరాత్రివేళ జరుగుతున్న హడావిడి చూచి ఆనందించిపోవాలని ఇరుగుపొరుగువాళ్ళు వచ్చి అంతా తెలుసుకొని ఆయింట్లో అందమైన అమ్మాయి ఉండేదని, ఆ అమ్మాయి కిష్టంలేని పెళ్ళి చేయటంవలన విషం మింగి చచ్చి దెయ్యమయిందని ఇదివరకున్న వాళ్ళనికూడ ఇట్లాగే బాధపెడితే వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారని చెప్పి బ్రహ్మయ్యని వెంకాయమ్మని తొందరపడవద్దని నచ్చచెప్ప ప్రయత్నించారు. ఎవరెన్ని చెప్పినా వినకుండా 'ఆ అమ్మాయికి చిన్నప్పటినుండి ఉన్న పిచ్చే. మాకు చెప్పకుండా మీరు, నా ప్రియమిత్రుడు అని నమ్మకున్న నా చిన్ననాటి స్నేహితుడు చంద్రయ్య కలిసి దాచిపెట్టి దొంగపెళ్ళి చేశారు. నేనెక్కడడుగుతానోనని శలవు లేదని పెండ్లికి రాకుండా తప్పించుకున్నాడు చంద్రయ్య. ఎట్లా తప్పించుకుంటాడో చూస్తాను. మీకూ మాకూ ఇక సంబంధం లేదు' అంటూ—కుటుంబరావుగారు ఎంత బ్రతిమిలాడుతున్నా వినకుండా భార్యని, కొడుకును తీసుకొని బ్రహ్మయ్య ఊరికి వెళ్ళిపోయాడు అప్పటికప్పుడే. తతిమ్మా వాళ్ళందరూ తరువాత వెళ్ళిపోయారు.

కుటుంబరావుగారికి అర్థమయింది ఆయిల్లు ఎందుకు చవగ్గా వచ్చిందీ. వాతావరణం ఆ ఊళ్ళో బాగుంటుందని, పిల్లల చదువు సాగుతుందని పైగా చవగ్గా వచ్చిందికదాని అనుకోకుండా కొనేశాడు నెల్లాళ్ళక్రితం. పెద్దకూతురు లత పెండ్లికూడ స్వంత యింట్లోనే చెయ్యాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఇంటికి సున్నాలు, రంగులు వేయించి పదిహేను రోజుల క్రితమే ఆ ఇంట్లో ప్రవేశించారు. ఎవర్నీ అడక్కుండా కొన్నందుకు తన్నుతానే నిందించుకొన్నారు కుటుంబరావుగారు. తన యింట్లో మొట్టమొదటి శుభకార్యం ఎంతో బాగాజరపాలని అనుకుంటే ఇంత గొడవ జరిగినందుకు క్రుంగిపోయారు. వెంటనే డాక్టరును పిలిపించారు. జబ్బేమిటో తెలుసుకుందామనే ఉద్దేశ్యంతో. డాక్టరు లతనిపరీక్షచేసి 'వంటికి సంబంధించిన జబ్బు ఏమీ లేదు. ఇదేదో గాలికి సంబంధమైనదే. భూతవైద్యుల్ని పిలిపించి బాగుచేయించండి నా వల్ల కాద'ని వెళ్ళిపోయారు.

తన కూతుర్ని పట్టిన దెయ్యాన్ని పోగొట్టించటానికి ఎక్కడెక్కడనుండో పెద్దపెద్ద భూతవైద్యుల్ని పిలిపించి ఎంతో డబ్బు ఖర్చుచేసి చిట్టచివరకు ఆ దెయ్యాన్ని ఇంట్లోంచే పోగొట్టించగలిగారు ఆరునెలలకి. దెయ్యం వదలిపోయిన తరువాత లత జరిగిందంతా తెలుసుకొని క్రుంగిపోయింది, తన తండ్రికి జరిగిన అవమానానికి. తన కూతురు కాపురం చక్కపడుతుందని, రెండవకూతురుకి వచ్చే సంబంధాలు తిరిగిపోవని కుటుంబరావుగారు ఎంతో పొంగిపోయారు.

ఊరుకు వెళ్ళిపోయినతరువాత మధుకి మనసు మనసులో లేదు. తానొకటి తలిస్తే దైవమొకటి తలచింది. అసలుపెళ్ళే చేసుకోనన్నవాడు తల్లితండ్రుల ఆనందంకోసం తను పెళ్ళిచేసుకొని వాళ్ళఆశలు నెరవేర్చానని అనుకుంటే కథ అడ్డంతిరిగింది. అది తలచుకొని తలచుకొని పూర్తిగా క్రుంగిపోయాడు మధు. బ్రహ్మయ్య, వెంకాయమ్మ కొడుకులోని మార్పును చూచి భయపడి దగ్గర ఉంచటం మంచిదనుకొని మధుకు శలవులయిపోయి ఉద్యోగంలో చేరటానికి వెళ్ళేటప్పుడు తాముకూడ బయలుదేరి వెళ్ళి ఒకయిల్లు అద్దెకు మాట్లాడుకొని ఉన్నారు.

ఒకరోజున కుటుంబరావుగారి దగ్గరనుండి ఉత్తరం వచ్చింది. పండుగకు కొడుకును తీసుకొని భార్యాసమేతంగావచ్చి కొన్నాళ్ళుండి తమ్మ ఆనందింప చేయాలనీ, కూతురికి ఇదివరలో ఉన్న లక్షణాలు ఏమీ లేవనీ, అన్నీ బాగుచేయించామనీ, ఇప్పుడు ఆరోగ్యంగా ఉందనీ, గతంలో జరిగినది మరచిపోయి తప్పకుండా రావాలనీ వ్రాశారాయన. కోడలికి పట్టిన దెయ్యం పోయిందని వాళ్ళూ వీళ్ళూ చెప్పగా బ్రహ్మయ్య, వెంకాయమ్మలు విని ఉంటటంవల్ల మెత్తబడి, కొడుకును అత్తగారింటికి వెళ్ళమన్నారు. కాని మధు ససేమిరా వెళ్ళనన్నాడు. కొడుకురానన్నాడని వ్రాస్తే బాగుండదని తనభార్యకి వంట్లో కొంచం సుస్తీగా ఉండినందువలన రాలేకపోయామని పండుగ వెళ్ళిపోయినతరువాత బ్రహ్మయ్య జాబువ్రాశాడు వియ్యంకుడికి.

లతకి నయమైందని తెలిసికూడ పండుగకి రాకపోవటంతో కూతురికాపురం నిలబెట్టటానికి ఇది పద్ధతికాదని వియ్యంకుడికివియ్యపరాలికి నచ్చచెప్పి కూతుర్ని దిగబెట్టి వద్దామనే ఉద్దేశ్యంతో కుటుంబరావుగారు, సీతమ్మ లతను తీసుకొని వియ్యంకుడుగారిం

పండిత డి గోపాలాచార్యులవారి
జీవామృతం
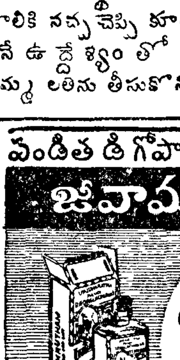
ఆరోగ్యానికి
బలానికి
ఆయుర్వేదాశ్రమం (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్.
మదరాసు - 17

★ అనుమాన పిశాచం ★

టికి వెళ్ళారు.

గుమ్మంఎక్కుతున్న కుటుంబరావుగారు, సీతమ్మ, తలనుచూచి హఠాత్తు ఆగమనానికి బ్రహ్మయ్య, వెంకాయమ్మ ఆశ్చర్యపోయినా తమాయించుకొని కొంచెం ముభావముగానే కుశలప్రశ్నలు వేశారు. కుటుంబరావుగారు విషయం తెలియపరచగానే బ్రహ్మయ్య కొంచం నసిగాడు కొడుక్కిష్టంలేదని.

చదవాలి-సుఖపడాలి

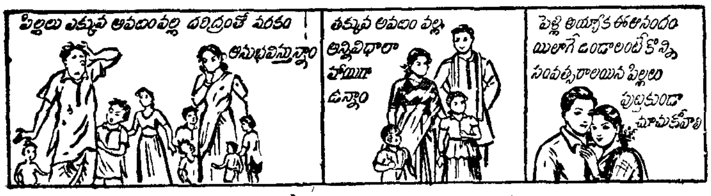

దాంపత్య జీవితంలో బలహీనులయి, నాశనమయ్యేవారి నుద్ధరించుటకు ప్రముఖ డాక్టర్లు కనుగొన్న కొన్ని అమూల్య రహస్యాలు "జీవిత రహస్యాలు" పుస్తకంలో ఉన్నాయి. ఇంకా అందులో ఒకవంతు ధాతువుకు 80 వంతుల రక్తం నష్టమవుతుందనేది అబద్ధమని ఎలా నిరూపించారు, బీజాల వదులువల్ల ఫలితాలు, వాటిలో నొప్పులవల్ల, దుష్ట వరిబీజాలు, సుఖవ్యాధులు రకుండా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, దాంపత్య జీవితాన్ని ఆనందమయం చేసుకోవడానికి కనుగొన్న మార్గాలు, కుటుంబ నియంత్రణమార్గాలు, యింకా మీజీవితంలో నంటనే తెలుసుకోవలసిన అన్ని సంగతులు, "జీవిత రహస్యాలు" అనే ఈ తెలుగు పుస్తకంలో వున్నాయి. వెల రు. 3-50. పోస్టు ఖర్చు ఉచితం. ఇవి క్రిందిచోటే దొరుకును. 'దేశసేవ ప్రచురణలు, అశోకనగరు. ఏలూరు. ఆంధ్రకు వ్రాస్తే వి. పి. పోస్టుద్వారా మీకు పంపబడును.

SWASTIK

1959—మా స్వర్ణోత్సవ సంవత్సరము

కుటుంబరావుగారు 'అటువంటి లక్షణాలేమీ లేవు, అం అనుమానంగాఉంటే మేముకూడ అమ్మాయితో మూడురోజులుంటాము. అటువంటిదమైన జరిగితే తీసుకొనివెళతాము' అన్నారు. ఈ పద్ధతి వాళ్ళిద్దరికీకూడ సంతృప్తితో సరేనని ఒప్పుకున్నారు. అంమాత్రానికే కుటుంబరావుగారు, సీతమ్మ, కూడా ఎంతో సంతోషించారు.

కాలేజీనుండి తిరిగివచ్చిన మధు మామలను, లతను చూచి అదిరిపడ్డా కుటుంబరావుగారే ముందు మధుని పలిస్తే 'ఔను' 'కాదు' లతో సమాధానము ఇచ్చి సంభాషణ పూర్తిచేశాడు అప్పటికి. తరువాత మధుతో షికారుకువెళ్లిన కుటుంబరావుగారు అల్లుడితో విషయం తెలియపరచి 'లతకు అటువంటి లక్షణాలు ఏమీలే ఇంకా మూడురోజులుంటాం కాబట్టి అటువంటిదమైనా జరిగితే తీసుకొనివెళ్తాం. దీనికి అమ్మ నాన్నగారు సమ్మతించారు. మీరూ సమ్మతిస్తే బాగుంటుంద'ని అంటే మౌనమే అర్ధాంగీకారం అన్నట్లుగా వ మెనకుండా వూరుకున్నాడు.

అనుకున్న ప్రకారం కుటుంబరావుగారూ సీతమ్మా మూడురోజులుండి ఏ గొడవా జరగకపోవటంతో లతను దిగవిడిచి నాలుగవ రోజున ప్రొద్దున్నే వెళ్ళిపోయారు. కోడలు మళ్ళీ మామూలు మనిషయినందుకు బ్రహ్మయ్య, వెంకాయమ్మ ఎంతో సంతోషించారు.

నాలుగవ రోజున మేడమీద గది ఏర్పాటు చేసింది వెంకాయమ్మ కొడుకు కోడలు ఉండటానికి. తల్లి ఎంతచెప్పినా వినకుండా అక్కడ పడుకోనని పట్టుపట్టాడు మధు. తండ్రి కోప్పడ్డంవరకు వచ్చేసరికి లత గదిలో పడుకుంటే తను అరుబయట పడుకోవచ్చుగదా అని అనుకొని ఒప్పుకున్నాడు.

మధు—లత పైకిరాకముందే చాప దిండు తెచ్చుకొని అరుబయట పడుకున్నాడు; గదిలో పడుకుంటే మళ్ళీ దయ్యం ఎక్కడ పడలుగొడుతుందోనని. ఇంతలో మెట్లెక్కుతున్నట్లు మువ్వలశబ్దం వినబడితే కళ్ళు మూసుకొని పడుకున్నాడు, నిద్రపోతున్న వాడికి మల్లే. లత మధు నిజంగానే నిద్రపోతున్నాడనుకొని గదిలోకి వెళ్ళి పా, పండ్లు అక్కడపెట్టి మధు దగ్గరికి నిల్చొటం అప్పుడే కళ్ళు తెరచిన మ కనిపించి 'లోపలికివెళ్ళి పడుకో' అన్నా చలిగాలి వస్తోంది లోపలికివచ్చి పడుకోమ అనలేక అనలేక అంది. మొదటిరోజున రభస జ్ఞాపకం తెచ్చుకొని క్రుంగిపోతు లత కూడా వచ్చి బయట పడుకుంటానన్నది. 'నీకు బయటపడుకోవాలని వుంటే వచ్చి పడుకో నేను కిందికిపోయి పడుకుంటా' నన్నాడు కొంచం కోపంగా. లత

మాటకు ఎంతో బాధపడింది, తను నిజంగా భర్తను బాధపెడుతున్నానా అని ప్రశ్నించుకొని. మధు కిందకివెళ్ళి పడుకుంటే అత్తమామలు అంతకుముందు కోప్పడినట్లుగా మళ్ళీ కోప్పడుతారని తనే లోపల పడుకోవటానికి నిశ్చయించుకొని, భర్తకు రగ్గు కప్పి తను లోపలికివెళ్ళి దుప్పటివేసుకొని కింద పడుకుంది.

మధుకి నిద్రపట్టలేదు. ఏ నిముషానికి దెయ్యం వస్తుందోనన్న భయం, ఏంచెయ్యాలని ఆలోచనతో సతమతమవుతూంటే ...రాన్ని ఓ చేతికర్ర కనుపిస్తే దానిని తెచ్చుకొని దగ్గరపెట్టుకొని ఆలోచిస్తూనే నిద్రపోయాడు.

కడుపుమీద ఏదో గుచ్చుకోటంతోను మెల్లగా తగలటంతోను మధుకు మెలకువ వచ్చి కళ్ళు తెరచిచూస్తే అంతా చీకటి. దెయ్యం వచ్చింది కాబోలు తన భరతం పట్టటానికనుకొని రగ్గు పక్కకినెట్టి కర్ర దగ్గరపెట్టుకొని పడుకున్నందుకు తన్ను తాను అభినందించుకుంటూ 'అంజనేయస్వామికీ జై' అని మనసులో అనుకొని లేచి కూర్చుని చూచాడు. చీకట్లో రగ్గు కదలటంతప్ప ఏమీ కనపించలేదు. 'ఓహో నాక్కనిపించకుండా వుందామని కప్పుకొంది ఆహా! దెయ్యం తెలివ'ని కర్రతో ఈ దెబ్బతో దెయ్యం గియ్యం పారిపోవాలని ఒక్కటేశాడు బలంకొద్దీ. తను వేసినదెబ్బ నేలమీద పడటంతో ఆ శబ్దాని కదురుకొని ఒక నల్లపిల్లి రగ్గులోంచి 'మ్యావ్' అంటూ బయటికి రావటం చీకట్లో మధుకి అస్పష్టంగా కనిపించి, ఇంత గోలచేసింది పిల్లేనా అనుకొని తన అనుమానానికి తానే నవ్వుకొని అనుమానం పెనుభూతం అంటారు యిందుకే కాబోలనుకొని ఆవులించి మళ్ళీ ముసుకు తన్నాడు.

సూర్యకిరణాలు మొహంమీద పడేటప్పటికి మెలకువవచ్చింది. కిందకివెళ్ళి పళ్ళుతోముకొని కుర్చీలో పేపరుచదువుతూ కూర్చున్నాడు. లత కాఫీ తీసుకొనిరావటంగమనించి అక్కడపెట్టి వెళ్ళమన్నాడు తలవంచుకొనే.

లత ఏపనిలోనైనా సహాయం చేద్దామని వస్తే మధు అక్కడినుండివెళ్ళిపోయేవాడు. భర్తకు తనమీదవున్న విముఖతను గమనించి ...గా నొచ్చుకుంది. తాను భర్తకు కనబడకుండానే అతనికి చెయ్యగలిగిన పనులు ...గా తనపై భర్తకుగల అనుమానం ఎప్పుడు తొలగిపోతుందా అని ఆవేదనపడిన రోజుల లెక్క భగవంతుని కెరుక.

కొంతకాలం జరిగిపోయింది. అది వర్షాకాలం. మధు మామూలుగానే బయట పడుకున్నాడు. సగంరాత్రివేళ చిన్నచిన్న చినుకులు మొదలుపెట్టాయి. వర్షం రాదులే అనుకున్నాడు మధు. చిన్న చిన్న చినుకులల్లా పెద్దవై వర్షం మొదలుపెట్టింది. మధు చిక్కుల్లో పడ్డాడు. ఏం చెయ్యటానికీ తోచలేదు. కిందికి వెళ్ళి గదిలో జలుకొడుతోందని చెబితే లతను రమ్మంటారు. అప్పుడు ఎటూ, ఒకే గదిలో పడుకోవాల్సివస్తుంది. కాబట్టి యిక్కడే ఒకమూల లతకి తెలియకుండా రహస్యంగా పోయి పడుకుంటే సరిపోతుందనుకొని చప్పుడు చెయ్యకుండా కర్ర తీసుకొని వెళ్ళి గోడకానించి కిటికీకి ఎదురుగా పక్క వేసుకొని రగ్గు కప్పుకొని పడుకున్నాడు. కొంచెం దూరంలో లత కింద దుప్పటి వేసుకొని పడుకొని వుంది. బెడ్ రూమ్ లైట్ గాలికి రెపరెపలాడుతోంది.

చాలాసేపువరకు నిద్రపట్టక సతమతమవుతూ కొంతసేపటికి మగతనిద్రపోయాడు. కర్ర మీదపడటంతో మెలకువవచ్చి మధు రగ్గు లాగటంతో పూర్తిగా జాగ్రదావస్థకు వచ్చాడు. బెడ్ రూమ్ లైట్ ఆరిపోయింది. కిటికీ తలుపులు గాలికి అటు ఇటు కదులుతున్నాయి. గాజుగ్లాసు ఫెళ్ళున విరిగింది. మంచినీళ్ళ చెంబు దొర్లి నీళ్ళు మధుమీద పడ్డాయి. కొంచెం దూరంలో లత పడుకున్న చోట ఏదో నల్లని ఆకారం తనవైపుకి వస్తుండేసరికి మధుకి కాళ్ళు చేతులు చల్లబడ్డాయి. దడకూడ మొదలుపెట్టింది. చేసిన గొడవంతా చాలనట్టు దెయ్యం తనని రక్కటానికూడ వస్తుందని నిర్ణయించుకొన్న మధు రగ్గుతో సహా లేచి తలుపు తెరిచి బయటపడి కిందకి కంగారుగా దిగటంలో వర్షం కురిసి వుండటం వలన మెట్లమీద జారి దొర్లి బుచ్చికాయలా కిందికి దొర్లాడు.

ఆ చప్పుడువిని లేచివచ్చిన వెంకాయమ్మ నల్లటి ఆ కారాన్ని చూచి దొంగనుకొని 'ఏమండోయ్ దొంగండి త్వరగా రండి' అని కేకలుపెట్టింది. హోరున వర్షం కురుస్తుండటంవలన అక్కింట్లో పక్కింట్లో వాళ్ళకి వినపడలేదు. లేకుంటేవచ్చేవారేమో. బ్రహ్మయ్య మెలకువగా ఉండటాన ఊడిపోతున్న గోచీని దోపుకుంటూ కర్రతీసుకొచ్చాడు కొట్టటానికి.

ఇంతలో మధు తెప్పరిల్లుకొని లేచి 'అమ్మా నేనే దొంగకాదు. మళ్ళీదెయ్యం పట్టింది. నేనిహ ఏమైనాసరే అక్కడపడుకోను' అన్నాడు. చిన్నపిల్లాడిలా దెయ్యం పట్టిందనేసరికి వెంకాయమ్మకి కాళ్ళూచేతులు వణికాయి. బ్రహ్మయ్య దగ్గరలో చీపురకట్టను తీసుకొని దీని అంతేమిటో తేలుస్తానని పైకివెళ్తుంటే అతన్ననుసరించి మధు వెంకాయమ్మ మెల్లిగా పైకివెళ్ళారు.

గుమ్మం దగ్గిరకెళుతూ వుండగా కుర్చీలు బరాబరా ఈడ్చినట్లు, చెంబు దొర్లినశబ్దం విని వెంకాయమ్మ కెవ్వున కేకవేసేసరికి బ్రహ్మయ్య భార్యనోరుమూసి మెదలకుండా రమ్మని సైగచేశాడు. ఈ లోపల లైటు వెలిగింది. 'నీ దుంపతెగ ఉండు నీపని చెబుతా, రోజూ ప్రాణాలు తీసేస్తున్నావ్' అన్న మాటలు వినబడేసరికి, చీపురుకట్ట సరిగ్గా పట్టుకొని ఓరగావున్న తలుపునెట్టి లోపలికివెళ్ళిన బ్రహ్మయ్య, వెంకాయమ్మ, మధు నోరుతెరచుకొని చూస్తూ వుండిపోయారు. నోట్లో ఎలుకను కరచుకొనివున్న నల్లపిల్లిని లత మధు రాత్రి తనదగ్గర పెట్టుకున్న కర్రతో కొట్టబోయి, గుమ్మంలో నిల్చొన్న భర్త అత్తమామలను చూచి కర్ర కిందపడేసి పమిటచెంగు కప్పుకొని పక్కకు తప్పుకొన్నది. నోరు తెరచుకొని చూస్తున్న భర్త చేతిలోని చీపురుకట్టను అవతల పారేసి 'అమ్మాయ్ లతా! లోపల వర్షం కురుస్తోందా? కురుస్తోంటే కిందికివచ్చి పడుకుంటారేమోనని అడుగుదామని వచ్చాము' అన్నది వెంకాయమ్మకి ఏమితోచక.

ఈ హఠాత్ ప్రశ్నకు లత ఉక్కిరిబిక్కిరై 'అబ్బే ఏమీలేదండి' అన్నది ఒకమూల నీళ్ళుకారుతున్నా. 'అయితే పడుకోండమ్మా మేము వెళతాము' అన్నది వెంకాయమ్మ భర్తను రమ్మని సైగచేస్తూ.

మధు ఏం జరిగిందాని ఆలోచిస్తూ అక్కడే నిల్చుండిపోయాడు. కొంచెంసేపు ఆలోచించగా పిల్లి చేసిన గొడవంతా అర్థమయి 'ఓసి! యింతేనా' అనుకున్నాడు. మధు పడుకున్న తరువాత పిల్లి లోపలికివెళ్ళి ఎలుకను పట్టుకోపోతే అది మధు రగ్గులో దూరటంతో రగ్గుమీద గోడకానించి పెట్టిన కర్ర మధుమీద పడింది. పిల్లి పరుగెత్తటంలో నీళ్ళ చెంబు దొర్లి నీళ్ళు మధుమీద పడటం గాజు గ్లాసు ఫెళ్ళున విరగటం నిముషంలో జరిగిపోయాయి. గోడకు తగిలించిన కోట్ స్టేండ్ మీదనున్న లత నల్లచీర గాలికి సగం కిందికిజారి ఎగరటం దెయ్యంఅనుకొన్న తనఅనుమానాలకి సరిపోయినవనుకున్నాడు. ఎందుకనో మధుదృష్టి లతవైపుకి మళ్ళింది.

జరిగిన రభసవలన కాబోలు ఒకమూల ఒదిగి నిలుచుని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తున్న లతను చూచేసరికి మధుకి జాలివేసింది. తీగకు మానువలె కొండంత అండగా లత పక్కన వుండవలసినది పోయి తాను ఒక న్యాయాధికారిగా నిలబడి భార్యను దోషివలె చూచాడు. పూర్వము జరిగిన విషయాలకు లత ఏమాత్రము కారణము కాకపోయినా మధు లతే కారణమన్నట్లుగా వ్యవహరించి నిర్లక్ష్యము చేస్తూ వచ్చాడు. తప్పించుకొని తిరుగుతూ వచ్చాడు యిద్దరికీ కూడ బాధగా వుండేవిధంగా. ఒకపక్క జాలి మరి యొకపక్క ప్రేమ మధును లతకడకు తీసుకొని పోయాయి. లతని దగ్గరకు తీసుకొని గడ్డం పైకెత్తి ఒక చిరునవ్వు నవ్వాడు. లత కన్నీటిలోంచే అతనివైపు తృప్తిగా చూచి నవ్వింది. ★